

## ЦАРЕГРАДСКИ

## ВѢСТНИКЪ

ГОДИШНА ЦѢНА.

предплатна.

За Цареградъ меджидіета бѣли пять;  
за понъ и въ Одесса меджидіета бѣли  
шесть и половина. — Отъ Одесса за  
всички-те мѣста въ Россіи плащася  
въ година-та за пресилка-та на рус-  
ска-та поща 2 карбовни.

№ 356

Издава се всяка Суббота.

Подписка-та ся пріема въ Печатница-та,  
ны на Першембе-пазари въ улицата Гла-  
вани. Въ Одесса у Его Благородіи  
Николая Христофоровича Па-  
лаузова. Въ Москва въ Редакція  
та Журнала Москвитянина.  
Въ Букурещъ у Г-на Христа  
Георгіева; Въ Ибраила у Г-на  
Михаила Поповича.

## Отъ редакція-та

Наши-те Читатели познаватъ расположе-  
віе-то, кое-то имаме да вмѣстывае статіи-те  
имъ, кои-то благоизволятъ да ны испрацатъ.  
Но, понеже нѣкои, като ны испрацатъ статіи,  
порѣчватъ ны въ исто-то време и да не про-  
мѣняме нито една Гота нито на слогъ-атъ  
имъ (ако и много пути да ся случаватъ да е те-  
мень и непонятенъ) нито на правописаніе-то  
имъ, за то молиме ги и мы да благоволятъ  
да пишатъ статіи-те си колко-то е возможно  
чисто, за да не казватъ че правиме погрѣшки.

Первый Портинъ Терджиманъ дава слѣ-  
дующе-то извѣстіе по заповѣди министра ино-  
странныхъ дѣлъ:

Строго ся запрѣщава на Вѣстницы-те да  
вмѣстыватъ статіи, писма или новини, преди  
да ги не явятъ первенъ на ценсура-та. Ако  
ся случи да приступятъ тая заповѣдь, тѣя  
Вѣстницы ще ся воспретъ за малко или мно-  
го време, споредъ важность-та на обстоятел-  
ство-то.

Слѣдующа-та нова дѣпеша испрати ся  
отъ Отоманско-то правительство до свои-те по-  
иностранныхъ-те мѣста посланници; она, както  
я гледаме, на подунавски-те княжества ся от-  
нося.

Временни-те Дивани Влашки и Молдав-  
ски, изрѣкоха желанія-та си за слѣдующи-те  
пунктове:

Соединеніе на княжества-та подъ име Ру-  
манія; чуждъ единъ князь происхидящъ отъ  
Европейска владѣюща Фамилія; Воспитаніе  
на наслѣдникъ-атъ на православна-та вѣра; са-  
мовластіе, правительство конституціално и со-  
бирателно, порученіе отъ Сили-те кои-то На-  
рижскіи-атъ трактатъ са подписали.

Ритори-те внимаха добръ въ слова-та си,  
въ израженіе-то на желанія-та си да не прои-  
знесятъ дума-та верховна власть и упо-  
требиха израженія, кои-то довольно доказватъ  
гдѣ искатъ да стигнатъ. Истина е че, за да  
покрыятъ видимо-то, или за да скрѣятъ още  
по добръ умишленіе-то си, говориха че же-  
лаятъ да почитатъ стари-те свободности, кои-  
то Высока-та Порта имъ е дала, условія, на кои-  
то подлинникъ-атъ нигдѣ на свѣтъ-атъ не суще-  
ствува, и кои-то са ся приступили мно-  
го пути отъ исти-те Молдо-Власи.

Исторія-та на Царство-то и безчиеленни-  
те документи са кои-то доказватъ кои са ис-  
тинни-те правдини по сила на кои-то Высока-  
та Порта е употреблявала законна-та свои  
верховна власть надъ тѣя княжества отъ  
толкова Вѣкове, и кое е было начало-то на  
привилегіи-те имъ.

Впрочемъ, сегашно-то сочиненіе на тѣя  
собори, предвѣщаваха добръ слѣдствие-то,  
кое-то предъ очи-то ны имаме, и понеже  
предвиждахъ това, испратихъ окружна-та  
моя донеша отъ 11/23 послѣднаго Септемврія  
Не можахме да ся надѣеме за по добро слѣд-  
ствие отъ избранія-та на кои-то съ толика  
ревность соучаствуваха челоуѣцы, напоени

съ мысли, кои-то малко остана цѣла Европа  
на 1848 да растурайтъ.

“ Сили-те, като составиха Дивани-те и  
маха намѣреніе да узнаятъ административ-  
ски-те преобразованія отъ кои-то Княжества-та  
нужда можах да иматъ за успѣхи-те на бла-  
годенствие-то. Дивани-те преди да помыслятъ,  
поченаха да искатъ преобразованія совсѣмъ  
политически, поченаха сирѣчь да изражаватъ  
желанія, кои-то совсѣмъ нарушаватъ начала-  
та на верховна-та власть, и сохраненіе-то на  
цѣлость-та на отоманска-та Имперія, кои-то  
накъ съ реченный-атъ парижски трактатъ ся  
подвердиха.

“ Не треба да ся сумнѣваме че желанія-та,  
кои-то и исполнѣ могатъ да ся явятъ, да ся  
срѣщнатъ совсѣмъ съ оныя, кои-то уже са  
ся изразили и че все това да состави едно  
состояніе на работи-те таково щото да при-  
чини трудности, кои-то да не могатъ лесно  
да ся рѣшатъ.

“ Като и да е, Европейска-та коммисія  
ще види въ конечный свой рапортъ все що-  
то Дивани-те ще й предложатъ, и Конгресъ-  
атъ е кой-то послѣ ще оцѣни силата и ха-  
рактеръ-атъ на дѣла-та имъ.

“ Колко-то за Высока-та Порта, основаю-  
щая ся на добри-те свои права и на совер-  
шенна-та искренность за намѣренія-та на  
славни-те свои союзницы, ще чека съ обез-  
печеніе собраніе-то на Парижките Конферен-  
ціи за да испытатъ и убораютъ исканія-та на  
народни-те ужъ тѣя собори.

## ПОДАИСТНИНЪ.

## МЕСНИЦИ.

Каде годъ се сега свирецъ на мира  
свѣтъ духа весело у гайдъ.  
Накрывиль главъ и ся показва  
радостенъ, и весело подскача.  
Околъ него коло ся обѣрща  
никого, да сѣди у дома, несвѣрща.  
Кой-то знае сегъ да свирѣ „песъ“  
Что му трѣбва по-голѣма честь?  
На све страны чюе ся музыка,  
игра, пѣснь и весело с' выка.  
Половинъ свѣтъ дни ты въ сѣнь проводи  
прѣзъ ночь всякий на нгрж отхожда.

Катъ музика свирѣ  
никой ся не мири,  
и старо и младо  
весели ся Радо.  
Сладко винце пие  
хитро съсъ кракъ бие.  
Старцы ся подмладватъ  
не знають что правжтъ,  
та и самы славы  
разиграли с' бабы,  
катъ мыслятъ на младость  
и на старж радость  
и ни една нече  
да не игра. — дѣще?!

Та слободно нек' ся весели  
докъ петли-ти не ся вѣчь пропѣли.  
Като пие нек' пѣи: „много лѣта.“  
Зачт' е кратакъ животъ того свѣта.  
Нек' ся смѣе, и нек' ся шегува  
и безъ грыжъ нека ся надува.  
За шегъ е Богъ свѣта накривиль,  
и на него насъ за туй оставиль,  
да попинемъ да ся развеселимъ,  
что имаме помежду подѣлимъ.

Ахъ! да съмъ Ломліи  
ямалъ быхъ добръ рекіи.  
ваша парацуца  
въ чашъ не ся кльца.  
„Проклѣта му душа,  
кой ѣз неукуса“  
Прѣзъ Ломъ е минала  
и кметъ е станала.  
Гле! гле! да прѣсжди знанъ  
высоко-кметски тя лае.  
За чась свѣта тя разправи  
правото бирденъ удави.

Слободно е калнакъ да накрыва  
и съсъ чашъ въ ржжъ носъ навира.  
И пророкъ Давидъ на едно мѣсто  
да съ онѣж допуца ми често.  
Кадѣ свадба, чѣна помериша  
тамъ да идж не ма е хвѣчь грыжж.

Бадіава тамъ да ся опіж,  
та макаръ съ кого и да ся избіж.  
Свѣтъ, кой знае че сж месницы  
па ся сѣрди, на! десетъ песници.  
Свѣтъ ще рече: баво, брате, баво!  
ама си го попротупаль здраво.  
Свѣтъ по свой начинъ некъ ся весели  
но веселбж трѣбва съ насъ да дѣли.  
Никой нече — отсвѣнь пѣяница  
самъ у собж да харчи ракица,  
а у дружство и кой го испіе  
и самъ не знай какъ да ся опіе.  
Прѣдъ вечеръ докъ не дойде вино  
на свѣтъ балъ дружството е мирно,  
и сви тихо и мирно игражтъ  
кат' ягжца питоми се владжтъ  
Полегка се ходи и говори  
что с' годъ прави разсѣдно ся твори.  
А най послѣ кат' поточе вино,  
Что го кметове наричатъ фино,  
на свадѣмъ ся выковни подигжтъ  
сичкы игржтъ, кой какво стигжтъ.

Тукъ ся скача, тукъ ся игра,  
Единъ съ другъ тукъ ся титра.  
Тукъ ся свирѣ, тукъ ся пие,  
Тукъ ся съ турж още бие.  
И онзи ся тукъ обѣрща,  
Кой е безъ домъ и безъ кльца.

” Пригласивашъ ся , Господине , да ся изяснишъ предъ правительство-то при кое-то имате честь да сѣе повѣрени за послѣдний-атъ образъ на работи-те на княжества-та споредъ начала-та , кои-то по горѣ ви самъ изложилъ .

Подписанъ : Аали.

Прочитае въ Ендепандансъ Белжъ :

Депеша отъ Княза Горчакова до Господина де Бутеніева , Русскаго чрезвычайнаго посланника и Министра полномочнаго при Высока-та Порта .

Сомтпетербургъ , 10/22 Сврія 1857.

Г-не . . . .

Турскій въ Петербургъ посланникъ опредѣлилъ ся е отъ правительство-то си да ми прочете и да ми остави копія на една депеша Турскаго Министра иностранныхъ дѣлъ , която на вопросъ-атъ за княжества-та ся относя .

Въ тойзи записъ , на кого-то имамъ честь копія да ви приключа , Аали паша , подновляющъ обявление-то си отъ 2/14 Октоврія 1857 , на кое-то копія , приложена на депеша-та му такожде ми ся подаде отъ Турскій-атъ посланникъ , постоянствува на рѣшенія-та , които ся относятъ на случайный-атъ вопросъ за соединеніе-то на княжества-та , ако и то желаніе да бы можало отъ ново избрани-те Дивани испослѣ да ся изрази .

Отговорихъ ся на Турскій-атъ посланникъ че колко-то за това Императорскій кабинетъ не може да ся отнесе освенъ на поведеніе-то , кое-то постоянно отъ начало още того вопроса е ималъ ; сирѣчь , Императорскій кабинетъ , безъ да ся изрази нито за , нито противъ соединеніе-то на княжества-та , и ограничающъ ся , колко-то за сега , на исполненіе-то чисто и просто на условія-та на трактатъ-атъ отъ 18/30 Марта , остава да каже конечно-то свое мнѣніе за будище-то устроеніе на тѣхъ княжества во време-то когато ще ся призове да го каже всредъ Конференціи-те .

Въ убѣжденіе че тая линія совсѣмъ е согласна съ духъ-атъ и содержаніе-то Парижскаго трактата , Императорскій-атъ кабинетъ никакъ причина не вижда за да ся отдалечи отъ тѣхъ , и слѣдовательно постоянствува вѣрно на рѣшеніе-то си да стон .

Ваше превосходительство ще благоволи-те да сообщите настояща-та депеша на него-во Высочество Аали паша и да му оставите една копія отъ нея .

Австрійскій повѣренный въ дѣлахъ прочете ми една депеша отъ Барона Вернера , кой-то совсѣмъ съ Отоманско-то министерство ся соглася . Азъ дадохъ отговоръ на Конта Сценуи совершенно таково каково-то ви опредѣлявамъ да даде днесъ министру иностранныхъ дѣлъ его величества Султана .

Примете . . . .

Подписанъ : Горчаковъ .

### ПОДУНАВСКИ КНЯЖЕСТВА .

Една депеша отъ Букурещъ извѣстива че Диванъ-атъ изразилъ желаніе-то си да отдѣли Руманска-та православна церква , отъ православна-та велика цареградска церква .

Отоманско въ Парижъ училище .

Прочитае въ единъ Вѣстникъ .

Парижъ , 29 Септемврія .

Въ субботу , 25 Септемврія , негово превосходительство Мехмедъ Джемиль Бей , посланникъ на Высока-та Порта въ Парижъ , предсѣдательствува на торжественно-то начало на Отоманско-то училище .

Млады-те Турцы , кои-то доходятъ въ Парижъ за да ся учатъ , бѣха распрѣснати по разни учебни заведенія , кое-то гы правеше всегда съ Французска-та юноша въ сношеніе да ся намѣрватъ и така да забравятъ народни-те свои нрави и обичаи , даже и языкъ-атъ Поставено-то надъ тѣхъ наблюденіе не можеше вездѣ да пристигне , ако и то друдове ревностни да полагаше .

Негово Императорско Величество Султанъ-атъ оцѣняющъ будущна-та полза на това Отоманско училище , благоволи да му опредѣли постоянни средства за существованіе-то му , и сега , слава на добро-то попеченіе его превосходительства Джемиль Бея и Г-на Роланда , ученицы отъ всяка вѣра въ него ся приѣмватъ , и училище-то на добро и способно мѣсто положено ся намѣрва . Въ него ся преподаватъ Французскій языкъ , Исторія , Географія , Матиматика , Физика , Естественна Исторія ; надзиратель е Колонель-атъ Али бей . Двама прочути професори има : единъ-атъ за Литература-та и другій-атъ за матиматическі-те науки . Тѣи имать двама спомощницы .

### БЪЛГАРСКИ ИЗВѢСТІЯ .

Свищовъ , 1-й 9врія .

Най-голыми-те наши сегашни заниманія са интриги-те , кои-то въ Терново существуютъ

и въ кои-то на сила искать да ны вмѣшатъ . Нашій протопонъ Христо илага голѣми трудове за да намѣри челоѣцы кои-то да ся оплакуватъ отъ Хаджи Николи .

Понеже Хаджи Николи е первый-атъ торговецъ въ Терново и понеже съ вліяніе-то си забранява Християни и Мусульмани противъ всяко притесненіе , за това и вси-те пригеснителі верху му очи-те си имать . Со всяка сила искать да го почервнятъ предъ общество-то и великій атъ неговъ торговски домъ да разспятъ .

Ще ли сполучатъ ? незная . Ако обаче не го сполучатъ , причина-та не е зашто то мали трудове положили . Но , онова , кое-то ми прави да си сумнявамъ за сполучіе-то имъ е че Хаджи Николи , ако и да загуби почетъ-та си , имотъ атъ си и вліяніе-то си , общество-то обаче по вече него ще обича нежели неприятелі-те му .

Тѣи са челоѣцы дѣятелни , на елужба-та си имать векили-те на Митрополія-та както и прежни-те Чорбаджіи .

Векили-те на Митрополія-та са лица духовни , воспитани въ Митрополія-та и распрѣснати са тукъ-тамъ , по Епархіи-та за да собиратъ владычнина-та на владыцы-те . Стари-те Чорбаджіи са посредственницы на владыка-та при губернатори-те , и всикъ отъ тѣхъ получава една заплаћа отъ владыка-та споредъ достоинствата си . Лице-то кое-то перво предъ Паша-та ся представлява , когда-то дойде ; перво-то , кое-то ходи тукъ-тамъ да ся учи и да му каже нѣщо ; съ една рѣчь само-то лице , кое-то знае работи-те на мѣсто-го е всегда Чорбаджія-та .

Въ Свищовъ имаме образы на такива челоѣцы : единъ-атъ е протопонъ-атъ Христо и Николаки , и разлика-та съ коя-то единъ отъ другъ ся отличава е че первый-атъ по нѣкогшиъ вижда ся на церква-та : а второй-атъ никогшиъ . Но ако ндишъ на механа-та презъ день-атъ или презъ ноцъ-та , тамъ и двамата ще гы намѣришъ .

Свищовски-те жители съ нетерпѣніе чекать Царскаго нѣкого Комиссара за да му турятъ предъ очи-те единъ редъ много долагъ отъ злоупотребленія-та , кои-то двѣ-те тѣя лица са направили .

Перви-те работи , за кои-то градъ-атъ Свищовъ желае да попыта Николаки , е да каже колко время още ще иска да держи и усвои 150-те дукати , кои-то Австрія за наши-те училища е дала . (Пресъ д' Оріанъ) .

„ Гледай , кмете , оногова гдѣто въ кюшето шхлине .  
Зачто мы държимъ тогова да ся смей и съ насъ да бжбре ! ! “  
Едвѣмъ жениты ся кумратъ една другой тихо думажъ :  
„ Гле ! ови какъ съ подсмива ,  
гле ! тамъ что праватъ двоица ,  
Онази дѣте приснива  
друга си глади косица . “  
Но сладость-та за това не мари  
игра игры , до катъ ся за пари .  
Момиски ся майки задремали  
дѣвойки ся съ момцы заиграли .  
Игра с' свърши , тогда свака  
дѣщи трѣчи кадъ майка .  
Вода не дава да піе  
свѣтува , псува бие ,  
И прокльнѣа свой го пола  
что родила го дѣвола .  
А дѣвоика отъ другжъ тж странжъ  
отвара на свой любезникъ ранжъ .  
Другому си рукъ бѣлжъ пружи .  
а отъ первый любовникъ ся тжжи .  
жжж ты ся за ржжж хванали  
тайны ты ся да дѣлжжж почнали .  
другой тукъ ся хвали  
а другой тукъ ся жали

Піяни ти туй све виджтъ  
не ся сьрдате , но прѣмгивать :  
„ Мьлкъ , мале тате , мьлкъ ,  
че ты изида вьлкъ . “  
Невѣрвайте , дружкы , на момцы ты  
тѣи ся являть кроткы катъ овцы-ты .  
Тѣхвы ты ся друго яче души ,  
катъ ся трезни и катъ с' чяща суши .  
Кой възджне катъ катъ е при васъ близо  
той си мысли све „ а н д а л а в и з о . “  
Кой отъ странжъ на вазе поглѣжда  
него го грызи друга надѣжда .  
Кой ти каже въ очи , че т' обыча  
и тя моли д' играшъ какъ прилича ,  
Него политика така кара ,  
да ти дума ошъ кокона Мара ,  
па послѣ ся на другжъ посочи  
и докара слъзы на твой очи .  
Гледа салтъ сьрдце то да т' измами  
па прѣдъ другжъ послѣ да ся хвали .  
Де ! ергенче да ся развеселишъ ,  
но недей ты да ся женишъ .  
Нюга си недавай сьрдце то  
уживлявай хубость салтъ съ окце то .

Отсвѣнь хубость ничто друго нема ,  
Свяко чювство ил' спи , или дреме .  
Момы ты ся горделивы ,  
подсмивачкы ил' срамливы .  
Свякогы ся являть кроткы  
дращатъ многожды катъ коткы .  
У любовь тж ся безмѣрны  
и у сьрдце ся невѣрны .  
Коя бледи , поруиѣнѣа  
тя любовь тж често мѣнѣа .  
На пьрсты ты , коя носи  
пьрстенѣ све виты  
безбели че и поноси  
банацы и питы .  
Имашъ , немашъ тя непыта  
обыча тя салтъ за питжъ .  
Катъ говори , коя ся повива ,  
плаче за тебъ и въздыше ,  
Пѣя невѣрвай , тя ти ся подсмива  
тебе думажъ и тебъ пишжъ .  
Онаа пакъ , что ти ся клони ,  
но тя сваде съ очи тражи ,  
Кои слъзы често рони  
вей ты твой тж любовь кажи .  
Люби съ сьрдце , чювай устыи  
Докъ ти счясливый чясъ клждни .

Благородный Господине !

Моля ви, и акоблагонзволявате вмѣстете въ Вашѣя "Цареградски Вѣстникъ," подолните редове, за да видатъ и прочитатъ ни собратія Българе, какъ и у Видинъ има "Българе," а какви са други пѣтъ щеме хортува:

Почти преди 6 години споредъ желаніе то на въ Видинското окружіе живущи христіане, опредѣли се за Митрополитъ и Духовный Пастырь негово Преосвященство Г-нь Пайсій. Въ пристиганіето му тука, народъ-а съ-радостъ разумъ, кеъ не е му было всуето желаніето и надѣждата, защото негово Преосвященство непрестана отъ да не употребява существуемото си вліяніе и да не запазва вѣренните му духовни чада отъ противозаконни напастви на немирни духове. Нашій-а Августѣйшій Государь и Самодержецъ Султанъ Абдулъ Меджидъ Ханъ Ефендимизъ (комуто царството да буди непобѣдимо) извѣстившия за вѣрность-та и уредните постѣпки на Негово Преосвященство, за възмѣдіе наградиго съ Меджидіе нишани, струва ми се V-та класса. Народъ-а (на когото и азъ членъ се считамъ), скачаше отъ радостта си като малко дѣте. Негово Преосвященство е пръвъ отъ Архіереете които са тука дождали, за да не прави разлика въ народность-а. Тѣ са причините които го омилыха въ народъ-а а най много народъ-а захвана да го високо почита, кога видѣ какъ Негово Преосвященство нежалеше труда си, но секога се трудише да отдалечава върху му дѣйствуемите противозаконни неправдини, съ една рѣчь, Негово Преосвященство, съ неговото си мирно поведеніе съ послушность-та си къмъ царството, съ представителството си на вѣрните му Духовни чада и съ други много негови похвали дѣла, направи ны сичките щото до сега никакъвъ гласъ неодохмѣ, заедно съ нашите собратія Българе.

Дѣвола завива на добрите и богоугѣдните дѣла казватъ, а и азъ казвамъ същото защото до кога нѣн казвахмѣ, "Таковъ намъ подобаше Архіерей," и когато се надѣяхмѣ че съ представителството и простодушіето му ще поживѣеме мирны дни, отъ веднажъ поразни ны громъ отъ ведро небо кога чухмѣ въ тукашната нѣ църква че Н. П. съ едно на Български языкъ слово съ насъ ся прощава и трѣгва за Цариградъ кадѣто ся вика отъ Высоката Христова църква. Азъ дерзая, Господине, да ви проводя това слово, което вы го подолу назначавамъ за да го и него вмѣстите въ Вашѣя Царе-

градски Вѣстникъ, защото секи единъ отъ вашите почитаеми читатели ще види благородните чувства, того нашего Архіерея. Ни единъ отъ слушателите неможа да ся въздржи безъ да не пусти изъ очите си слъзы разумѣвши похощаніето му, сумняюща ся като познаватъ ненавистниците и оклеветателите му, да не бы да успѣятъ и намъ то оддежатъ. Народъ-а като ся зрѣдо предомысли, согласно направи едно писмо до Патриархіята въ кое-то измежду другите казвамъ "Ако великата христова църква не бы уважала, нашето извѣстіе и напротивъ бы повѣрзала лъжливые и пристрастныя върху Н. П. ставали набѣжденія и бы вдигнала того Нашего Пастыря отъ Видинската Митрополія, тогазъ нека бѣде увѣрена В. Църква какъ макаръ и да бы ны было жалъ, но ще ся принудимѣ, да изразимѣ желаніето и правдините си, за които до сега сме мълчали." Това писмо ся подписа отъ сичките Видинцы, а и селяните бы ся подписали, само кога не бы были ограничени и принудени да мълчатъ за добрините, а да викатъ какъ са онеправдани отъ Н. П. (което никога не е было).

Както за тоя подлогъ сѣщо и за други много, които въ градъ-а ны неразумно отъ нѣкои и други лица ся дѣйствувать, и които са совѣтъ истинни, бы ималъ да вы пиша, но колко то за сега неща да ся трудя да пиша, макаръ и да сожалевамъ сердечно, като не самъ въ состояніе за да представя на читающій-а свѣтъ кой-то отъ пристрастныя лица погрѣшно е извѣстено за тукашны нѣкои и други подлозы. Это слово то Н. П. каза въ трѣгваніето си изъ Видинъ:

"Благословени христіаня въ Христа Бога чада моя возлюбленная, благодать буди вамъ со съ вѣми вашими чадами. Аминъ."

Неизчерпаемата Божія милость благоизволи и я преди почти шесть години ся опредѣлихъ за Митрополитъ и духовный пастырь на богоспасаемата область Видинска. Ви благословене Христіане пріехтеме каквото можахъ я да разберемъ со съ радостъ, мене колко силите ми допушаха трудилася ся за доброту на вѣренните ми духовни чада и гледалася да обезпечу благоденствіето вы. Я мыслимъ, а и увѣренъ самъ че ви сте познали моите трудове, и това ми е еднага и най голѣмата радость, была и ще бѣде. Я мыслихъ и еднага ми сама грыжа бѣше за да се явж полезенъ на вѣренните ми чада согласно съ царските заповѣди, но, отъ веднажъ и не-

предвидно завидѣвши на общото ни благодѣствіе, види ся честь-та, низвергнута сичките ны работи, и за непознати ны подлозы ся призовавамъ въ цариградъ отъ великата Христова църква, на която, синца духовни чада ся считамъ. Я като послушенъ ся рѣшихъ и что днесъ похаждамъ. По що пакъ будущее само единію Богъ го знае, затова и я благословена и возлюблена ми чада, како незная дали бавеніето ми само привременно или не, ще бѣде, за това оставямъ за мой мѣсто заступники брата си Константина и негово... Попъ Іоана; и за тая причина, вы молимъ отечески, и налагамъ Архипастырски, щото дагы имате предъ очите си като сѣщо мене, и маючи и они заповѣди секога да вы представляватъ въ онова което спада въ нѣхните длѣжности. Сега я у похажданіето си, друго намѣреніе немамъ като вы тѣя приказвамъ, но само и изново вы налагамъ да назиге неосквернено высокопочитаніето и любовьта къмъ нашата обща заповѣдница Велика Порта, да исполнявате вамъ наложеніе праведна заповѣди, да ся обичате изъ между си, и да ся почитате, и моего е желаніе щото като на сподоби Богъ, да ся пакъ возвраща да вы вида сичките, едно тѣло и една душа, понеже и самите благодѣтели царски фермане това катадневно заповѣдватъ.

Я се радвамъ че ми е совѣсть-та чиста, но пакъ за длѣжность имамъ като похаждамъ да посакамъ отъ сичките Васъ едно сыновно опрощеніе, а я отъ моя страна согласно съ Христовите спасителни души, "Иже отпустите грѣхи, отпустятъ ся имъ; и ниже держите, держатъ ся." Вы благославамъ духовно отечески, и дано даде Богъ, да вы чуемъ че сте благополучни, дано Богъ продѣлжи дните ви и всели въ васъ братска любовь; и нека въ заключеніе синца речемъ: О Всесильный Боже! подари длѣговремененъ животъ на нашѣя Августѣйшій Султанъ и Падишахъ, сочувай му дните щото подъ отеческого му благодѣтельно крыло да живѣеме мирны дни!! О Боже благослови въ епархіята ми живущите христіане!!! Збогомъ народе христіански!!! На Бога вы оставямъ чада моя возлюбленная, и друго немамъ що да вы кажемъ, освенъ, збогомъ! и недейте забравя благословящія вы!! щото синца въ родъ, и родъ да сте благословени, Аминъ."

Видинъ 4. 9 вріа 1857.

Ето что ся на балове прави  
тамъ играють млади и стари.  
Старъ ся съ руйно вѣнце понакити,  
по назде съ отъ яблѣкы пѣты.  
Но и млади длѣжны не оставать  
послѣ игрж, чяшы тѣн нападать.  
Кралѣвичу Марку они слѣдвать  
често, често, у таванъ поглѣдвать.  
Пѣжъ — но когато съсъ клавири  
полка въ Синцовъ Пене то засвири  
Тогда свѣкый тамъ ся пакъ обѣрща  
до мирува никого несвѣрща.  
Кат' музика съ пѣта жица  
на игрж засвири  
Свѣкый момѣкъ и дѣвица  
младость профитира.  
Игржъ хора  
Чакъ до зорж.  
У момцы ты чудна днесъ е мода  
неснивать тѣн у мешинж водж.  
Правя любовь у тѣхъ днесъ кадѣ е?  
Свѣк' лети дѣ с' злато то жытѣ.  
Съсъ минцове коя ся обниже  
по ней свѣкый гледа и въздыше.  
Любовь, стваръ е днеска малка  
има ли пары пыта ся майка.  
"Тазъ е мода стара  
да ѣхъ взема безъ пара."

Коя има блага  
свѣкому е драга.  
Много послѣ балъ-тъ ся оженжъ,  
но и много подиръ балъ-тъ вѣхнжъ,  
Вѣхне клета, кашлѣ и въздыше  
да туй, что е играла повыше.  
И на Балъ-тъ туй ся незнай  
вечъ ся игра и завѣрща.  
Хубава тамо дѣвойка  
къмъ майкж ся необѣрща.  
Тамамъ сѣдѣе, другъ ѣхъ лови  
игра игры све най новы.  
Богата та тамъ выше борави  
единъ пуши, а другый ѣхъ сграби.  
По цѣлж ноцъ нема никѣкъ мира  
За луд' майка по ней тиче  
Залуд' выка и зарыче  
и бидава пеува  
кат' ѣхъ хичъ нечува.  
Млады грѣды у дѣвойка,  
Тѣя сж като летѣжъ роѣжъ,  
послѣ игрж, нек' испіе  
чяша водж. Туй е доста.  
Па кат' умре, играчъ-тъ отъ Бала  
не ѣхъ казва хала.  
Младъ момѣкъ е друго яче  
у играчѣ той подскаче,  
одморъ непознава

да съ надигра той недава.  
Балове ся свѣршать  
момцы крака крышать.  
Послѣ това дай ракія.  
дай по близо чяшж.  
Дай Ломскж тж да с' опіж  
махни тази нашж.  
Една чяша, друга чяша  
От' де мацарка жытница  
Стана памѣтъ като каша  
безъ кѣфъ думамъ ви здравица.  
И у зорж кога ся разстанвать  
съсъ "легка ноцъ" редомъ ся поздравлять.  
Ноцъ замине и веселѣ пройде  
и махмурдукъ рано въ зорж дойде.  
Стомахъ горн, удру водж хладнж  
у мешинж гладнж.  
Кисело зелѣ отъ фучія  
крастовицы отъ туршіж.  
Туй е, что ся хора цѣржъ  
сванощъ съ віно катъ кѣкѣржъ  
Глава л' боли? тогда кривать віно,  
че отъ вчера не е было мирно.  
Много момцы тѣжъ животъ проводятъ  
и старцы имъ махна ненаходать,  
А кат' имъ спомене кой за борча  
бирденъ коланъ стегжъ тѣн на Дорча.  
Прѣведе Шаркю, П. И.

4. Волни (голѣми и за година време); които могат да учатъ само рукодѣлїето, и непременно катихизиса, свѣщенната Исторїя, нужните христїански молитви и 4-те дѣйстви на Арїометиката; И тїя момичета нема да плащатъ за нищо въ школата, освенъ зимно време за кюмюръ и за джрва, и ако зематъ книги, бумага и чернило за себя си отъ школата.

Понеже тая школа ще бѣди единственна въ тїя мѣста, за тва и другите градове и села, могатъ да изберахъ отъ женските си школы по едно или по двѣ остроумни момичета, найповече сирачета (защото инакъ кога са изучатъ бащите имъ могатъ да ги не оставятъ да станатъ Даскалицы, а да ги употребятъ въ друга работа споредъ разумъ-атъ и желанїето си, и тогава похарчената пара и трудатъ са изгубуватъ, безъ да принесатъ существенна полза). За тїя сирачета градътъ или селото имъ, ще плащатъ показанната сума, дорде да са изучатъ добре на сичкото, и като са вѣрнятъ и станатъ Даскалицы съ опредѣленна заплата: тогава общината имъ, ще имъ заплаща, само половината заплата (хакъ) а другата половина ще прихващатъ за похарчените за образованїето ѣ пари. Съ тва средство (колайлжкъ), всякой градъ и село, ще има своя Ерлія, добръ изучена, евтина, совѣстна и благонравна наставница (даскалица), отъ която требова ла чакаме правото и истинното просвѣщаване на дѣцата си, а послѣ и учени манки за юношество си.

Освенъ тїя момичета, всякой отъ други те градове и села, можи да испрати своито си момиче въ Ески-Заара за въ тая школа, за дѣйствително като пѣрвите съ плащане по 2000 гроша въ годината, или за половина дѣйствително, съ заплата по 1000 гроша въ годината, или може да го има волно, безъ да плаща въ школата нещо, сирѣчь: можи да живѣй у нѣкой неговъ роднина, или прїятель, и да дохожда въ школата само за науките и рукодѣлїето деня въ назначенно то за преподаванїе (ученїе) време.

Порядокатъ за да живѣятъ момичетата въ школата, или съ Даскалицата има двѣ неопѣненни ползи (фанди), 1. момичето ще има сичко що му е потребно при себя си, найнужното е мѣсто безгладка, подканяне и свѣшъ; ще става рано, и отъ вечеръ ще ся занимава по много отъ другите. 2. Ще живѣй съ даскалицата и надзирателките, всякога ще слуша добри и поучителни совѣти и разговори, и ще гледа добри примѣры за благочестїето, и съ това ще да стане достойна и благонравна просвѣтителница на другите. Наистина, че и тїя що живѣятъ у тяхъ си, могатъ и тѣ да станатъ добри, като що живѣятъ въ школата или при даскалицата; обаче по неволѣ имъ препятствува обичната теснота въ кѣщи, що живѣятъ сички наедно, безъ порядокъ, неподканянето и характератъ (табихетя) на фамиліята, съ която живѣятъ; защото, всяка кѣща и чловѣкъ има свои мысли, познанїя и табихетъ, а дѣцата са като бяло платно, каквато боя му ударишъ отъ пѣрвентъ, съ нея са и садира до край; за тва требова да гледаме годините и характера даже и на преподаватели те. Друго вечеръ да доде да си додѣтъ у тяхъ си, и сутрена дорде да отидатъ до школата, изгубуватъ толкова време, найповече зимно време, и кога е кално, освенъ това слушатъ и виждатъ по пѣтъ разни работи, които имъ повреждаватъ добронравїето, и ги соблазняютъ, и безъ да са усѣтѣтъ прїематъ лошавото. Ощи и друго, въ кѣщата имъ ще дохождатъ различни жени; или тѣ могатъ да отидатъ въ други кѣщи по махлата, а каквото рѣкохмѣ и по горѣ, че всяка кѣща и всякой чловѣкъ, има свои мысли, познанїя и женїя, а понеже чловѣкъ е като вода, скоро повожда на друга страна, или като бяло платно отъ малко са укирливюва, и тогава не можи да са исправи; и вмѣсто да

принесе полза, става зловредянь за общество-то и себя си, кактото и що имаше предъ очите си живи за юрѣкъ примѣри. За тва требова добръ да гледаме кадѣ и при какъвъ чловѣкъ си даваме премилите дѣцѣ, които сме длѣжни да направимъ свѣтъ и солъ за будущее юнопоколѣнїе.

Тая школа освенъ що има сега образованата си даскалица Александра Михайлова, има ощи и единъ добръ образованъ и опрактикованъ учитель за преподаване. Освенъ тїя като наченятъ отъ друго мѣста да пращатъ пригответни момичета, школата споредъ потребността на учениците, ще избере още двама съ Европейско образование учители, и ощи една добронаравна надзирателка, освенъ тая що има сега; така подобно ще има и условянь годишанъ искусянь Докторъ (хекименъ).

Учителятъ и сега преподава въ школата нѣкои предмети, и помага да са введе школата въ систематически порядокъ. Надзирателките освенъ другото си занятїе, въ свободното отъ преподаване време, ще са намиратъ всякаде при момичетата деня и ноцїя, за да отсичатъ злонравните и суевѣрните привычки на дѣцата, и да вкореняватъ въ младите имъ сѣрца добронравїе, благочестїе и истинните христїански и чловѣчески долгове (борчове) къмъ Бога, Царятъ, родителите; близосѣдите (комшіите), и къмъ всякаго чловѣка себя си. Всякой праздникъ ще са тѣлува на учениците послѣ Литургїята четеното Евангелїе и Апостолъ и други поученїя та.

Школата си откри веки преподаването каквото и по горѣ рѣкохмѣ, въ Акарджа Махлеси при церковата Св. Богородица. За тва и отъ другите градове и села могатъ по първо да напишатъ въ школата за скоро то испроваждане на дѣцата си, и като прїематъ отвѣтъ да испратятъ и самите си дѣцѣ; които ще учимъ и вардимъ отъ всякако десятъ пѣтъ подобрь и отъ майките имъ; и ако Богъ ни продѣлжи животатъ ще да са трудиме искрено, като да придобятъ подобро и обширно образование и отъ Еврипейските воспитанницы (ученицы), и по съ малко пари и трудъ. Заради тва побѣрзайте, о истинни родители! единъ часъ по за скоро да си испратите дѣцата, защото много години сме изгубили, та и сега не знаемъ до кога ще живѣимъ, ами доде сме живы вмѣсто пари и мюлкюви да оставимъ на дѣцата си, найповече на мемичетата образование и рукодѣлїе.

Дрехите и яденито за дѣйствителните и половина дѣйствителните момичетата ще да са срядна доброта, т. е. отъ чить и басма, а горна дреха отъ софъ или сукно. Ясгїето въ благите дни отъ месо чорба, лхнїя и пѣлафъ въ постните, такива отъ рыба или фасолъ и грахъ, така суцо каквото и у родителите имъ или и по добръ. Волните могатъ да носятъ каквото иматъ и обычатъ. Всяко момиче, що ще живѣй въ школата, или при даскалицата, требова да си донесе само постелка и покрывка и по двѣ ризи доде да имъ направимъ дрехи, а друго сичко ще иматъ отъ даскалицата. Тая заплата ще зависи отъ плодородїето на годината, сирѣчь: можи да стане по евтина или по скѣпа за напредъ.

Писмата въ школата ще са надписуватъ отъ горѣ послѣ запечатоването безъ име, така: Въ Акарджанската Систематическа за момичетата школа при церковата Св. Богородица Въ Ески-Заара.

## О Б Я В Л Е Н І Е.

Понеже по Царска милость позволява ся на христїаните да си правятъ церкви гдѣто има нужда, и всякій е свободенъ непрепятственно да славослови Всевышняго Бога на своя си языкъ, слѣдователно става неизбѣжна нужда за церковны книги, кои-то ся употребяватъ въ свѣщенны-те храмове, а повече на

Болгарскій языкъ. Подписанный убо, Божественною ревностїю подвигаемъ, воспрїемамъ подвига за излѣченїе-то на тая нужда; подирѣ-пляемъ же и отъ Святѣйшаго Синода Святыхъ Великихъ церкви, и съ дозволенїе-то му прїемъ самъ уже изданїе-то на всички-те свѣщенны книги на нашїя Славянски языкъ, наредены непреложно както са книги-те на Велика-та Церква на Еллинскій языкъ.

Тыя книги са: Евангелїе-то, Апостола, Октоиха, Трїода, Пентикостаря, дванадесѣтьте Миней, Молитвенника, Часослова и Псалтиря.

Излишно е да кажемѣ, че големо попеченїе ще ся положи, както книги-те да станатъ колко-то е възможно, чисто напечатаны на найбѣла книга, съ буквы найновы и со здравъ подвезїя украсена со злато.

Цѣна за сичко-то тѣло опредѣляся 15 лиры Турски, или за всяка книга както слѣдова:

|                      |   |   |   |         |
|----------------------|---|---|---|---------|
| Евангелїе-то         | — | — | — | гр. 130 |
| Апостола             | — | — | — | " 45    |
| Октоиха              | — | — | — | " 125   |
| Трїода               | — | — | — | " 125   |
| Пентикостаря         | — | — | — | " 75    |
| Дванадесѣть-те Миней | — | — | — | " 800   |
| Молитвенника         | — | — | — | " 90    |
| Часослова            | — | — | — | " 75    |
| Псалтиря             | — | — | — | " 35    |

1500

Апостола уже за проданъ ся нахожда. Свѣщенно-то Евангелїе слѣдъ малко излазя отъ печатница-та. Вземѣ сме мѣрки както, съ Божїята помощъ, да совершимѣ всички прочїи книги за една и половина година, или най много за двѣ години. Умоляватся прочее всички-те по мѣста-та свѣтїи Архїереи, и Епископи, боголюбивы-те и честны-те свѣщенницы, Игумены-те монастырски и епитропи-те церковны да благоволятъ и да приканятъ да ся подпишатъ, или за всички-те реченны книги, или за нѣкои отъ тѣхъ, и да ны пратятъ честны-те си имена за да ги вмѣстимѣ въ прилично-то имъ мѣсто за вѣчно воспоминанїе.

Цариградъ, 15 Маїа 1857.

Александръ Екзархъ.

## ПЕРА МЕТАЛИЧЕСКИ ЗА ПРОДАНЪ.

Намѣрватъ ся на Галата въ дѣмиръ капи-ханъ въ одаята Но - 15; тыя пера са ново изобретенїе; чловѣкъ може да пише съ тѣхъ много време безъ да ги види да раждясватъ както други-те металически пера, и за това може чловѣкъ да ги остави много дни на топени въ мастило-то и ще виде че онова що казваме не е лажа. Тѣ много са полезни за ученицы-те по училища-та и за писари-те по торговски-те заведенїя.

## Цѣна-та

## на пари . те .

|                           | Гр  | па. |
|---------------------------|-----|-----|
| Лира Англїйска . . . . .  | 156 | 20  |
| Лира Турска . . . . .     | 140 |     |
| Лира Французска . . . . . | 124 |     |
| Петфранки . . . . .       | 31  |     |
| Кремица . . . . .         | 73  |     |
| Поль-Имперїаль . . . . .  | 126 | 20  |
| Карабовна . . . . .       | 24  | 20  |
| Званцикъ . . . . .        | 5   | 15  |

ПЕЧАТНИЦА Ц. ВѢСТНИКА.